

متن پرسش

با سلام خدمت استاد عزیزم: ۱. اینکه لازمه روح حتما بدن مناسب با آن در هر موطن است، چه لازمه ای؟ ۲. آیا آن بدن که روایات می فرمایند در هیئت همین بدن یعنی بدنی با صورت دنیایی (با این تفاوت که جنسش ماده نیست ولی صورتش همان صورت دنیایی است)؟ ۳. صورت چه سنی از فرد در دنیا؟ ۴. اگر کسی از صورت ناموزون و زشتی برخوردار باشد چه؟ ۵. اصلا چه نیازی است که ما در آنجا بدنی به شکل این بدن با ترکیبات این بدن اعم از چشم و بینی و ابرو که همه مورد نیاز زندگی در این دنیا دارند داشته باشیم؟ ۶. اگر صورت آن بدن همین صورت بدن دنیایی است علت این هم صورت بودن چه می تواند باشد آیا نفس هر انسانی در ایجاد این صورت موثر بوده که در قیامت و برزخ باز بدنی به همین صورت را می سازد یا اینکه بر اثر شدت تعلق به بدن دنیایی این گونه است؟ با تشکر

متن پاسخ

۱- روح انسان به عنوان موجودی مجرد مثل همه‌ی موجودات مجرد، صورت مناسب خود را دارد که همان صورت برزخی آن است و چنانچه بخواهد مابالقومه‌های خود را به مابالعمل تبدیل کند برای خود بدن دنیایی شکل می‌دهد ۲ و ۳ و ۴- نفس انسانی به جهت آن که تسویه و متعادل شده است همواره زییاست و اگر موانعی جهت ایجاد بدن مناسب روح در مقابلش نباشد صورتی مناسب روح خود که زیبایی خاص خود را دارد می‌سازد و در این صورت سن و سال برایش معنا ندارد زیرا سن و سال در ایزای تدبیر بدن در دنیا به وجود می‌آید ۵- این بدن زیباترین و کامل‌ترین فرم را جهت تحقق قوه‌های انسانی به فعل دارد ۶- خوب است بحث معاد را با حوصله دنبال کنید تا ابهاماتان به صورت اساسی برطرف شود. کتاب معاد بر روی سایت هست. با شرح صوتی آن مطالب را دنبال کنید. موفق باشید